

ind bevilget dette Beløb, og man skulde derfor vente, at vi dog en Gang maatte komme til Ende dermed. Efter de Oplysninger, jeg i sin Tid fik af Ministeren, finder jeg ingen Grund til, at vi fortsætte dermed, men mener, at der her meget godt kunde indføres en Besparelse. Derfor have vi foreslaaet at nægte Bevillingen hertil. For øvrigt vil jeg bede det ærede Medlem for Odense nærmere at oplyse mig om, hvori det forbryderske bestaar. Det er efter min Overbevisning fuldt forsvareligt at nægte dette Beløb.

For øvrigt har jo det ærede Medlem atter misforstaaet mine Udtalelser forrige Gang. Men det er ikke saa underligt, for det er saa vanskeligt at komme til at tale med det ærede Medlem. Ligesom han er her, saa er han her ikke. Ja, nu ser jeg, han er her for Øjeblikket: men ellers er det jo saadan, at hans Kammerater maa hente ham ind og siden fortælle ham, hvad der er sket herinde. Men det ærede Medlem har vist faaet et helt forkert Indtryk af mine Udtalelser før. Det var netop en Anerkendelse, jeg udtalte overfor Højre. Jeg sagde, at Højre viste her, at de saa udmærket godt forstode at vælge deres Folk, saaledes at enhver kom paa sin Plads. Det ærede Medlem kom med til Island til Champagnegilderne og besøgede den Side af Sagen. Det ærede Medlem sidder daglig i Finansudvalget; men naar Arbejdet i Diskussionen skal gøres, saa er det ærede Medlem der ikke, heller ikke naar der skal stilles Ændringer til Finansloven. Der har Højre andre Folk, som have dette Hverv betroet. Men jeg anerkender, at Højre her har vist, at det udmærket godt forstaaer at sætte hver Mand paa sin Plads.

Martin Madsen Halsted: Jeg maa hævde, at Bevillingen til Sømærker behøver ikke nogen Motivering, men at det er ligesaa nødvendigt at beholde og forbedre dem som alt det andet. Altsaa foreligger der ikke anden Grund til at lade denne Bevilling gaa ud end det ærede Medlems Skøn. Men det ærede Medlems Skøn paa disse Punkter er ikke det allermindste værd. Det er Ulykken. Jeg maa derfor hævde, at det i hvert Tilfælde maa kaldes meningsløst at forlange den Slags Bevillinger strøgne.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg forlanger aldrig noget Samraad. Men det kan jeg stemple som værende ikke sandt, for jeg har endogsaa stillet mig ved det ærede Medlems Side og forlangt Samraad, skønt

det var paa Punkter, hvor ingen andre vilde stille sig ved Siden af ham. Naar derfor det ærede Medlem gerne vilde have saadant et lille Sammenstød med mig, skulde han i det mindste holde sig til, hvad der er rigtigt. Thi det er ikke rigtigt, at jeg ingen Samraad forlanger. Jeg forlanger dem, naar jeg finder det nyttigt og nødvendigt, og jeg har navnlig i Vinter paa et Par Steder, hvor jeg ikke var saa synderlig begejstret for at faa dem, stillet mig paa det ærede Medlems Side, saa jeg maa maaske være fri for den Slags Paa-stande.

Saa siger det ærede Medlem, at han i Grunden maa komplimentere Højre, fordi de forstaa at vælge deres Mænd. Jeg beklager, at jeg ikke kan sende denne Kompliment tilbage til det ærede Socialdemokrati. Thi de have i en Række Dage her i Salen bevist, at de ikke forstaa at sætte deres Mænd paa den rette Plads. Jeg tror overhovedet, at det ærede Medlem, naar han er i den Grad renonce paa virkelige Angrebsmomenter overfor mig, ikke skulde tage saadan det første det bedste almindelige Ord, som blev hvisket ham i Øret. At han ikke har fundet paa det selv, forstaaer jeg saa godt. Med Hensyn til denne Drikken-Champagne, tilstaaer jeg, at jeg ynder denne Drik; men saa vidt mig bekendt, er det ærede Medlem heller ikke nogen Kostforagter. Hvorfor saa fremføre dette ved denne Lejlighed? Det var jo det ærede Medlems egen Skyld, at han ikke fik noget godt af den dejlige Lammesteg oppe paa Island. At han nu fortryder det, er jo ikke nogen Grund til at lade det gaa ud over mig. Jeg har taget min Del, det er sandt, og jeg tager det gerne en Gang til. Jeg ved jo ikke, om det ærede Medlem sidder blandt „Rigets gode Mænd“. Jeg gør det ikke. (*K. M. Klausen*: Nej, det er sikkert). Men det gør det ærede Medlem maaske heller ikke selv.

Formanden: Jeg vil henstille til de to ærede Medlemmer, som sidst talte, om de ikke finde det rigtigt, at den Debat, de nu føre, ophører.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 151 og 152 til § 23 af *Forsvarsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B., Sp. 891.—892), vedtoges uden Afstemning.